

№ 49: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/995_c16/print1464608058191295

2. Статистична звітність за формою 1-кор : затверджена Наказом Генеральної прокуратури, Міністерства внутрішніх справ, Служби безпеки, Міністерства доходів і зборів, Міністерства оборони та Державної судової адміністрації України від 22 квіт. 2013 р. № 52/394/172/71/268/60 «Про затвердження Інструкції про порядок обліку кримінальних та адміністративних корупційних правопорушень» / Відомчий документ

3. Михайленко Д. Г. Результат пошуку моделі норми про незаконне збагачення в Україні та його недоліки / Д. Г. Михайленко // Кримінально-правові та кримінологічні засади протидії корупції : Збірник матеріалів IV Міжнародної науково-практичної конференції [15 квітня 2016 року, м. Харків] / МВС України ; Харківський нац. ун-т внутр. справ ; Кримінологічна асоціація України. – Харків : ХНУВС, 2016. – С. 99-103.

4. Економіка підприємства : [Електронний підручник]. – Режим доступу: <http://readbookz.com/book/124/3364.html>.

Процюк О. В., професор кафедри кримінального права Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, доцент

ОСОБЛИВОСТІ ВИЗНАЧЕННЯ ПРЕДМЕТА ЗЛОЧИНУ, ПЕРЕДБАЧЕНОГО СТ. 200 КРИМІНАЛЬНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ

Потрібно зазначити, що даний склад злочину знаходиться в Розділі VII Особливої частини КК України «Злочини у сфері господарської діяльності». Основним безпосереднім об'єктом даного злочину є відносини у сфері кредитно-фінансової системи. Суспільна небезпечність злочину полягає у порушенні встановленого порядку функціонування банківської системи України.

Предмет злочину – безпосередньо зазначені в диспозиції статті підроблені документи на переказ, підроблені платіжні картки, інші підроблені засоби доступу до банківських рахунків, електронні гроші.

Визначення документів на переказ наведено у примітці до ст. 200 КК України. Такими документами є: платіжні доручення, розрахункові чеки, платіжні вимоги, акредитиви, меморіальні ордери, клірингові вимоги тощо.

Платіжна картка – спеціальний платіжний засіб у вигляді емітованої в установленому законодавством порядку пластикової чи іншого виду картки, що використовується для ініціювання переказу грошей з рахунка платника або відповідного рахунка банку з метою оплати вартості товарів і послуг, перерахування грошей зі своїх рахунків на рахунки інших осіб, отримання грошей у готівковій формі в касах банків, пунктах обміну іноземної валюти уповноважених банків і через банківські автомати, а також здійснення інших операцій, передбачених відповідним договором.

Поняття інших засобів доступу до банківських рахунків розкрито в ЗУ від 5 квітня 2001 р. № 2346-III «Про платіжні системи та переказ грошей в Україні». Ними вважаються документи або предмети, за винятком документів на переказ і платіжних карток, за допомогою яких особа одержує доступ до банківського рахунку і може здійснювати операції з розміщеними на ньому грошовими коштами. До таких засобів можуть належати дорожні та іменні чеки. Також іншим засобом, є, зокрема, банківська ідентифікаційна картка – ідентифікаційний засіб у вигляді пластикової чи іншого виду картки, що містить визначені банком реквізити, які ідентифікують клієнта та його рахунки в банку.

Підробленість є фізичною ознакою предмета аналізованого складу злочину, її відсутність виключає визнання засобу доступу до банківських рахунків предметом цього злочину.

Електронні гроші – одиниці вартості, які зберігаються на електронному пристрої, приймаються як засіб платежу іншими, ніж емітент, особами та є грошовим зобов'язанням емітента.

Значимо на незрозумілих підставах включення до назви даної статті такої категорії, як «обладнання для їх виготовлення». Вважаємо, що перелік перерахованих у диспозиції ст. 200 КК України предметів є вичерпним. Також виходячи з назви статті незаконні дії з обладнанням полягають у підробці і додатковій кваліфікації не вимагають. Деякі автори визнають виготовлення такого обладнання замахом на вчинення

дій, передбачених ч. 1 ст. 200 КК України. Вважаємо дану позицію дещо спірною. По-перше, визнати таке обладнання у процесі його виготовлення предметом, за допомогою якого вчиняється чи вчинятиметься даний злочин, неможливо, тому, що воно є досить універсальним і придатним для виготовлення цілком легальної продукції. По-друге, якщо у подальшому з готовим обладнанням будуть вчинені незаконні дії, то вони матимуть характер закінченого злочину, передбаченого ст. 200 КК України.

Семенюк О. О., доцент кафедри кримінального права Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, доцент

ПРОСТУПКИ ПРОТИ НАРОДНОГО ВОЛЕВИЯВЛЕННЯ ТА ВСТАНОВЛЕНОГО ПОРЯДКУ ЙОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Комплексне реформування законодавства неможливе без послідовного удосконалення КК України. Протягом останніх років було запропоновано декілька проектів щодо оновлення КК України, зокрема щодо визначення кримінальних проступків проти виборчих прав громадян та їх права на участь у референдумі. Одним з найбільш вдалих законопроектів в цьому напрямку є Проект Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо запровадження кримінальних проступків» № 2897 від 19.05.2015 р. (Проект). Окремі його положення сприймаються дещо неоднозначно.

В цілому позитивно оцінюючи криміналізацію порушення порядку ведення передвиборчої агітації та агітації під час ведення референдуму в ст.ст. 473–474 Проекту зауважимо, що вказані статті фактично регулюють одні й ті ж суспільні відносини на рівні безпосереднього об'єкту суспільно небезпечного діяння. Різниця у кримінально-правовій охороні між ст. 473 та ст. 474 Проекту полягає перш за все у часовому періоді вчинення відповідного діяння. У ст. 473 – це підготовка чи проведення референдуму. У ст. 474 – агітація поза строками, встановленими законом або агітація в день проведення виборів або референдуму. Тому